A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2026. július 16.*

„Előzetes döntéshozatal – Verseny – Kartellek – Erőfölénnyel való visszaélés – EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk – A nemzeti versenyhatóságok általi végrehajtás – A nemzeti versenyhatóság helyszíni vizsgálatot elrendelő határozata – Az érintett vállalkozások helyiségeiben folytatott kutatás – Elektronikus levél útján történő kapcsolattartásból származó, üzleti iratok lefoglalása – Az ügyészség által kibocsátott végzés – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. és 8. cikke – A magánélet és a kapcsolattartás tiszteletben tartásához való jog – A személyes adatok védelméhez való jog – Eljárási követelmények – A bíróság előzetes engedélyének hiánya”

A C-258/23–C-260/23. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott három előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyeket a Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (versenyjogi, szabályozási és felügyeleti bíróság, Portugália) a Bírósághoz 2023. április 24-én érkezett, 2023. április 21-i határozataival terjesztett elő

az **IMI - Imagens Médicas Integradas S. A.** (C-258/23),

a **Synlabhealth II S. A.** (C-259/23),

a **SIBS-Sociedade Gestora de Participações Sociais S. A.**,

a **SIBS, Cartões – Produção e Processamento de Cartões S. A.**,

a **SIBS Processos – Serviços Interbancários de Processamento S. A.**,

a **SIBS International S. A.**,

a **SIBS Pagamentos S. A.**,

a **SIBS Gest S. A.**,

a **SIBS Forward Payment Solutions S. A.**,

a **SIBS MB S. A.** (C-260/23)

és

az **Autoridade da Concorrência**

* Az eljárás nyelve: portugál.

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, T. von Danwitz elnökhelyettes, K. Jürimäe, C. Lycourgos, I. Jarukaitis, O. Spineanu-Matei, M. Condinanzi és F. Schalin tanácselnökök, S. Rodin (előadó), E. Regan, N. Piçarra, A. Kumin, N. Jääskinen, S. Gervasoni és N. Fenger bírák,

főtanácsnok: L. Medina,

hivatalvezető: L. Carrasco Marco tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2025. június 3-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az IMI - Imagens Médicas Integradas S. A. képviseletében A. Dias Henriques, R. Oliveira, M. Rodrigues Caldeira és M. Valente advogados,

– a Synlabhealth II S. A. képviseletében A. Martins Ferreira advogado,

– az SIBS – Sociedade Gestora de Participações Sociais S. A. és társai képviseletében M. de Abreu Castelo Branco, J. Pateira Ferreira és C. Pinto Correia advogados,

– az Autoridade da Concorrência képviseletében D. Cardoso, A. Cruz Nogueira és S. Parodi advogadas,

– a portugál kormány képviseletében C. Alves, P. Barros da Costa és A. Oliveira Santos, meghatalmazotti minőségben,

– a cseh kormány képviseletében L. Halajová, M. Smolek és J. Vláčil, meghatalmazotti minőségben,

– a görög kormány képviseletében K. Boskovits, meghatalmazotti minőségben,

– a finn kormány képviseletében H. Leppo, meghatalmazotti minőségben,

– a svéd kormány képviseletében F.-L. Göransson, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében P. Berghe, P. Caro de Sousa és E. Rousseva, meghatalmazotti minőségben,

– az EFTA Felügyeleti Hatóság képviseletében C. Simpson, E. Gromnicka és M.-M. Joséphidès, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2025. október 23-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 7. cikkének értelmezésére vonatkoznak.

2 E kérelmeket több vállalkozás és az Autoridade da Concorrência (versenyhatóság, Portugália) között az EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk szerinti versenyellenes magatartásokra vonatkozó vizsgálatok keretében e hatóság által az említett vállalkozások helyiségeiben foganatosított házkutatási intézkedéseknek, valamint a bizonyítékok vizsgálatának, gyűjtésének és lefoglalásának jogszerűsége tárgyában folyamatban lévő három jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

Az EUM-Szerződés

3 Az EUMSZ 101. cikk a következőképpen rendelkezik:

„(1) A belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos minden olyan vállalkozások közötti megállapodás, vállalkozások társulásai által hozott döntés és összehangolt magatartás, amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, és amelynek célja vagy hatása a belső piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása, így különösen:

a) a beszerzési vagy eladási árak, illetve bármely egyéb üzleti feltétel közvetlen vagy közvetett rögzítése;

b) a termelés, az értékesítés, a műszaki fejlesztés vagy a befektetés korlátozása vagy ellenőrzése;

c) a piacok vagy a beszerzési források felosztása;

d) egyenértékű ügyletek esetén eltérő feltételek alkalmazása az üzletfelekkel szemben, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek;

e) a szerződések megkötésének függővé tétele olyan kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.

(2) Az e cikk alapján tiltott megállapodás vagy döntés semmis.

[…]”

4 Az EUMSZ 102. cikk értelmében:

„A belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos egy vagy több vállalkozásnak a belső piacon vagy annak jelentős részén meglévő erőfölényével való visszaélése, amennyiben ez hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.

Ilyen visszaélésnek minősül különösen:

a) tisztességtelen beszerzési vagy eladási árak, illetve egyéb tisztességtelen üzleti feltételek közvetlen vagy közvetett kikötése;

b) a termelés, az értékesítés vagy a műszaki fejlesztés korlátozása a fogyasztók kárára;

c) egyenértékű ügyletek esetén eltérő feltételek alkalmazása az üzletfelekkel szemben, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek;

d) a szerződések megkötésének függővé tétele olyan kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.”

A Charta

5 A Charta 7. cikke kimondja:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát és kapcsolattartását tiszteletben tartsák.”

6 A Charta 8. cikke értelmében:

„(1) Mindenkinek joga van a rá vonatkozó személyes adatok védelméhez.

(2) Az ilyen adatokat csak tisztességesen és jóhiszeműen, meghatározott célokra, az érintett személy hozzájárulása alapján vagy valamilyen más, a törvényben rögzített jogos okból lehet kezelni. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a róla gyűjtött adatokat megismerje, és joga van azokat kijavíttatni.

[…]”

Az 1/2003/EK rendelet

7 A[z EUMSZ 101.] és [EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) (26) preambulumbekezdése értelmében:

„A tapasztalatok azt mutatják, hogy előfordul, hogy a vállalkozás igazgatói vagy más dolgozói otthonaikban tárolnak üzleti nyilvántartásokat. Ezért a helyszíni vizsgálatok hatékonyságának biztosítása érdekében a Bizottság tisztviselőit és a Bizottság által meghatalmazott egyéb személyeket fel kell hatalmazni arra, hogy minden olyan helyiségbe belépjenek, ahol esetleg üzleti nyilvántartásokat tárolnak, többek között magánlakásokba is. Ez utóbbi jogkör gyakorlásának azonban bírósági jóváhagyás az előfeltétele.”

8 E rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében „[h]a a tagállamok versenyhatóságai vagy a nemzeti bíróságok az [EUMSZ 101. cikk] (1) bekezdése szerinti megállapodásokra, vállalkozások társulásainak döntéseire vagy összehangolt magatartásokra, amelyek e rendelkezés értelmében befolyásolhatják a tagállamok közötti kereskedelmet, a nemzeti versenyjogot alkalmazzák, akkor

az ilyen megállapodásokra, döntésekre vagy összehangolt magatartásokra az [EUMSZ 101. cikket] is alkalmazniuk kell. Ha a tagállamok versenyhatóságai vagy a nemzeti bíróságok az [EUMSZ 102. cikk] által tiltott visszaélésre a nemzeti versenyjogot alkalmazzák, akkor az [EUMSZ 102. cikket] is alkalmazniuk kell.”

9 Az említett rendelet 5. cikke előírja:

„A tagállamok versenyhatóságai egyedi ügyekben alkalmazhatják az [EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikket]. E célból saját kezdeményezésükre vagy panasz alapján a következő határozatokat hozhatják:

– előírhatják a jogsértő magatartás befejezését,

– ideiglenes intézkedéseket rendelhetnek el,

– kötelezettségvállalásokat fogadhatnak el,

– pénzbírságot, kényszerítő bírságot vagy a nemzeti joguk által biztosított egyéb szankciót szabhatnak ki.

Amennyiben a birtokukban lévő információk alapján a tilalom feltételei nem teljesülnek, olyan határozatot is hozhatnak, hogy részükről semmilyen intézkedés nem indokolt.”

10 Ugyanezen rendeletnek „A Bizottság helyszíni vizsgálati jogköre” című 20. cikke a következőket írja elő:

„(1) A Bizottság az e rendeletben ráruházott feladatok teljesítése érdekében a vállalkozásokkal és a vállalkozások társulásaival kapcsolatos minden szükséges helyszíni vizsgálatot lefolytathat.

(2) A Bizottság által a helyszíni vizsgálat lefolytatására felhatalmazott tisztviselők és egyéb kísérő személyek jogában áll, hogy:

a) a vállalkozásoknak és vállalkozások társulásainak bármely helyiségébe, területére és közlekedési eszközébe belépjenek;

b) az üzletmenethez kapcsolódó könyveket és más feljegyzéseket megvizsgálják, függetlenül attól, hogy milyen eszközön tárolják ezeket;

c) bármilyen formában elkészítsék vagy megszerezzék az ilyen könyvek vagy feljegyzések másolatát vagy kivonatát;

[…]

(3) A Bizottság által a helyszíni vizsgálat lefolytatására felhatalmazott tisztviselők és egyéb kísérő személyek jogkörüket írásbeli meghatalmazás felmutatásával gyakorolják, amely meghatározza a helyszíni vizsgálat tárgyát és célját, valamint a 23. cikkben meghatározott büntetéseket arra az esetre, ha az üzlethez kapcsolódó könyvek és egyéb nyilvántartások hiányosak, vagy ha az e cikk (2) bekezdése alapján feltett kérdésekre adott válaszok pontatlanok vagy félrevezetők. A Bizottság a helyszíni vizsgálat előtt megfelelő időben értesítést küld a vizsgálatról azon tagállam versenyhatóságának, amelynek területén a vizsgálatra sor kerül.

(4) A vállalkozások és vállalkozások társulásai kötelesek magukat a Bizottság által határozatban elrendelt helyszíni vizsgálatnak alávetni. A határozat meghatározza a helyszíni vizsgálat tárgyát és célját, megjelöli a vizsgálat kezdetének napját, és feltünteti a 23. és 24. cikkben előírt büntetéseket, valamint azt a jogot, hogy a határozat a Bírósággal felülvizsgáltatható. A Bizottság az ilyen határozatot azon tagállam versenyhatóságával történt konzultáció után hozza meg, amelynek területén a helyszíni vizsgálatra sor kerül.

[…]

(6) Amennyiben a tisztviselők és a Bizottság által meghatalmazott egyéb kísérő személyek megállapítják, hogy valamely vállalkozás az e cikk szerint elrendelt helyszíni vizsgálatot akadályozza, az érintett tagállam megfelelő segítséget nyújt – ha szükséges – a rendőrség vagy azzal egyenértékű végrehajtó hatóság támogatását kérve annak érdekében, hogy a fenti személyek a helyszíni vizsgálatot elvégezhessék.

(7) Amennyiben a (6) bekezdésben előírt segítségnyújtáshoz a nemzeti szabályok szerint bíróság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt meg kell kérni. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérhető.

[…]”

11 Az 1/2003 rendelet „Egyéb helyiségek helyszíni vizsgálata” című 21. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha ésszerűen gyanítható, hogy az üzletmenethez és a helyszíni vizsgálat tárgyához kapcsolódó, [az EUMSZ 101.] vagy [EUMSZ 102. cikk] megsértésének [helyesen: súlyos megsértésének] bizonyítására vonatkozó könyveket vagy egyéb nyilvántartásokat egyéb helyiségben, területen vagy közlekedési eszközön tárolják – ideértve az igazgatók, vezetők és a vállalkozások és vállalkozások társulásai egyéb dolgozóinak otthonát –, a Bizottság határozatával elrendelheti az ilyen egyéb helyiségek, területek és közlekedési eszközök helyszíni vizsgálatát.

(2) A határozat megállapítja a helyszíni vizsgálat tárgyát és célját, kijelöli a kezdés időpontját, valamint feltünteti a határozat elleni, Bíróság általi felülvizsgálat jogát. A határozatnak elsősorban meg kell állapítania, milyen okok vezették a Bizottságot arra a következtetésre, hogy a gyanú az (1) bekezdés szerint fennáll. A Bizottság azt követően hozza meg ezt a határozatot, miután konzultált azon tagállam versenyhatóságával, amelynek területén a helyszíni vizsgálatra sor kerül.

(3) Az (1) bekezdés alapján elfogadott határozat nem hajtható végre az érintett tagállam nemzeti bíróságának előzetes jóváhagyása nélkül. A nemzeti [bíróság] ellenőrzi, hogy a Bizottság határozata hiteles-e, és az előirányzott kényszerítő intézkedések nem önkényesek, illetve túlzottak-e, különös tekintettel a gyanított jogsértés komolyságára, a kért bizonyíték jelentőségére, az adott vállalkozás érintettségére és annak ésszerű valószínűségére, hogy a helyszíni vizsgálat tárgyához kapcsolódó üzleti könyvek és nyilvántartások azon helyiségekben vannak, amelyekre az engedélyt kérik. A nemzeti bíróság közvetlenül vagy a tagállam versenyhatóságán keresztül részletes magyarázatot kérhet a Bizottságtól az ahhoz szükséges tényezőkről, amelyek lehetővé teszik a kitűzött kényszerítő intézkedések arányosságának ellenőrzését.

Ugyanakkor a nemzeti bíróság nem kérdőjelezheti meg a helyszíni vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére a Bizottság irataiban foglalt adatokat. A bizottsági határozat jogszerűségét kizárólag a Bíróság vizsgálhatja felül.

[…]”

A GDPR

12 A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) (HL 2016. L 119., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 314., 72. o.; HL 2018. L 127., 2. o.; HL 2021. L 74., 35. o.; a továbbiakban: GDPR) „A személyes adatok különleges kategóriáinak kezelése” című 9. cikkében a következőképpen rendelkezik:

„(1) A faji vagy etnikai származásra, politikai véleményre, vallási vagy világnézeti meggyőződésre vagy szakszervezeti tagságra utaló személyes adatok, valamint a genetikai adatok, a természetes személyek egyedi azonosítását célzó biometrikus adatok, az egészségügyi adatok és a természetes személyek szexuális életére vagy szexuális irányultságára vonatkozó személyes adatok kezelése tilos.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha:

[…]

g) az adatkezelés jelentős közérdek miatt szükséges, uniós jog vagy tagállami jog alapján, amely arányos az elérni kívánt céllal, tiszteletben tartja a személyes adatok védelméhez való jog lényeges tartalmát, és az érintett alapvető jogainak és érdekeinek biztosítására megfelelő és konkrét intézkedéseket ír elő;

[…]”

Az (EU) 2019/1 irányelv

13 A tagállami versenyhatóságok helyzetének a hatékonyabb jogalkalmazás és a belső piac megfelelő működésének biztosítása céljából történő megerősítéséről szóló, 2018. december 11-i (EU) 2019/1 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2019. L 11., 3. o.; helyesbítés: HL 2019. L 175., 83. o.) (30)–(34) preambulumbekezdése értelemében:

„(30) A nemzeti közigazgatási versenyhatóságok vizsgálati hatásköreinek alkalmasaknak kell lenniük a digitális környezet jelentette jogérvényesítési kihívások kezelésére, és lehetővé kell tenniük a nemzeti versenyhatóságok számára, hogy a vizsgálati cselekmény hatálya alá tartozó vállalkozásra vagy vállalkozások társulására vonatkozó minden digitális formában lévő információt beszerezhessenek, beleértve a forenzikus módon megszerzett adatokat is, függetlenül attól, hogy azokat milyen adathordozón – például laptopon, mobiltelefonon, egyéb mobil eszközökön vagy felhőalapú tárolás útján tárolják.

(31) A nemzeti közigazgatási versenyhatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a vállalkozásoknak vagy a vállalkozások társulásainak helyiségeiben elvégezzenek minden szükséges vizsgálatot, amennyiben az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatával összhangban igazolni tudják, hogy megalapozottan fennáll az EUMSZ 101. vagy 102. cikke megsértésének gyanúja. Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy az említett vizsgálatokat nemzeti igazságügyi hatóság előzetes engedélyéhez kössék.

(32) A hatékonyság érdekében a nemzeti közigazgatási versenyhatóságok vizsgálat végzésére vonatkozó hatáskörének lehetővé kell tennie számukra az olyan információkhoz való hozzáférést, amelyek a vizsgálat hatálya alá vont vállalkozás, vállalkozások társulása vagy személy számára hozzáférhetők, és amelyek a vizsgálat hatálya alá vont vállalkozással vagy vállalkozások társulásával kapcsolatosak. Ez szükségszerűen magában foglalja azt is, hogy az említett hatóságok előre pontosan meg nem határozott eszközön is kereshetnek dokumentumokat, fájlokat vagy adatokat. E hatáskör hiányában lehetetlen lenne megszerezni a vizsgálathoz szükséges információkat olyan esetben, ha a vállalkozás vagy a vállalkozások társulása akadályozó magatartást tanúsít vagy megtagadja az együttműködést. Az üzleti könyvek és feljegyzések ellenőrzésére vonatkozó hatáskör kiterjed a levelezés minden formájára, így az elektronikus úton küldött üzenetekre is, függetlenül attól, hogy azok nem olvasott üzenetnek tűnnek, vagy törölték azokat.

(33) A vizsgálatok szükségtelen elhúzódásának minimalizálása érdekében a nemzeti közigazgatási versenyhatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a hatóság helyiségeiben vagy más kijelölt helyszínen folytassák a vizsgált vállalkozás vagy vállalkozások társulása üzleti tevékenységével kapcsolatos könyvek és feljegyzések másolatainak vagy kivonatainak átvizsgálását és válogatását. Az átvizsgálás során folyamatosan tiszteletben kell tartani a vállalkozások védelemhez való jogát.

(34) A tapasztalatok azt mutatják, hogy – különösen a rugalmas munkafeltételek térnyerése miatt – az üzleti feljegyzéseket esetenként a vállalkozások vagy a vállalkozások társulásai igazgatóinak, vezetőinek vagy egyéb alkalmazottainak otthonában tartják. A helyszíni vizsgálatok hatékonyságának biztosítása érdekében a nemzeti közigazgatási versenyhatóságoknak jogosultsággal kell rendelkezniük arra, hogy belépjenek bármely helyiségbe, beleértve a magánlakásokat is, amennyiben igazolni tudják, hogy észszerű gyanú merül fel arra vonatkozóan, hogy ott olyan üzleti feljegyzéseket tartanak, amelyek jelentőséggel bírhatnak az EUMSZ 101. vagy 102. cikke megsértésének bizonyításában. E hatáskör gyakorlását ahhoz a feltételhez kell kötni, hogy a nemzeti közigazgatási versenyhatóság megszerezte egy nemzeti igazságügyi hatóság előzetes engedélyét; ez a hatóság bizonyos nemzeti jogrendszerekben az ügyész is lehet. Ez nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy kivételesen sürgős esetekben a nemzeti igazságügyi hatóság feladatkörét igazságügyi hatóságként eljáró nemzeti közigazgatási versenyhatóságra ruházzák át, vagy kivételes jelleggel, felhatalmazást adjanak ilyen vizsgálatoknak a vizsgálat alanyának egyetértésével történő elvégzésére. […]”

14 Ezen irányelvnek „Az üzleti helyiségek helyszíni vizsgálatára vonatkozó hatáskör” című 6. cikkének szövege a következő:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti közigazgatási versenyhatóságok a vállalkozásoknál és a vállalkozások társulásainál el tudják végezni az EUMSZ 101. és 102. cikkének alkalmazásához szükséges valamennyi előre be nem jelentett helyszíni vizsgálatot. A tagállamok gondoskodnak

arról, hogy a nemzeti versenyhatóságok által az említett vizsgálatok elvégzésére felhatalmazott vagy kijelölt tisztviselők és más kísérő személyek legalább az alábbi jogosultságokkal rendelkezzenek:

a) a vállalkozásoknak és vállalkozások társulásainak bármely helyiségébe, területére és közlekedési eszközébe belépjenek;

b) az üzleti tevékenységhez kapcsolódó üzleti könyvek és feljegyzések ellenőrzése, függetlenül attól, hogy azokat milyen adathordozón tárolják, valamint bármely olyan információhoz való hozzáférés jogosultsága, amelyhez hozzáférhet a helyszíni vizsgálat hatálya alá vont szervezet;

c) másolatok vagy kivonatok készítése vagy megszerzése az említett üzleti könyvekből vagy feljegyzésekből származó bármilyen formában, és amennyiben indokoltnak tűnik, a vizsgálat információk megszerzése érdekében történő folytatása, valamint a másolatok vagy kivonatok kiválasztása a nemzeti versenyhatóságok helyiségeiben vagy bármely más kijelölt helyiségben;

[…]

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalkozások és a vállalkozások társulásai kötelesek legyenek alávetni magukat az (1) bekezdésben említett helyszíni vizsgálatoknak. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy amennyiben egy vállalkozás vagy egy vállalkozások társulása akadályozza a nemzeti közigazgatási versenyhatóság által elrendelt és/vagy nemzeti igazságügyi hatóság által engedélyezett helyszíni vizsgálatot, a nemzeti versenyhatóságok a vizsgálat elvégzésének lehetővé tétele érdekében igénybe vehetik a rendőrség vagy azzal egyenértékű bűnüldöző hatóság szükséges mértékű segítségét. Az említett segítség biztosítási intézkedésként is igénybe vehető.

(3) Ez a cikk nem sérti a nemzeti jogban foglalt azon követelményeket, amelyek a nemzeti igazságügyi hatóságnak az említett vizsgálatok elvégzésére való előzetes felhatalmazására vonatkoznak.”

15 E rendeletnek a „Más helyiségek helyszíni vizsgálatára vonatkozó hatáskör” címet viselő 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben megalapozott gyanú áll fenn arra vonatkozóan, hogy az ezen irányelv 6. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említetteken kívüli egyéb helyiségekben, területen vagy szállítóeszközön, beleértve a vállalkozások vagy a vállalkozások társulásai igazgatóinak, vezetőinek és személyzete egyéb tagjainak otthonait, az EUMSZ 101. cikke vagy 102. cikke megsértésének bizonyítása szempontjából releváns üzleti könyveket vagy más, a vizsgálat tárgyát képező feljegyzéseket tartanak, a nemzeti közigazgatási versenyhatóságok az ilyen helyiségekben, területen és szállítóeszközökön előre be nem jelentett helyszíni vizsgálatokat végezhetnek.

(2) Az ilyen vizsgálatok nem végezhetők el valamely nemzeti igazságügyi hatóság előzetes engedélye nélkül.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti versenyhatóságok által az e cikk (1) bekezdése szerinti vizsgálat elvégzésére felhatalmazott vagy kijelölt tisztviselők és más kísérő személyek minimálisan a 6. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában, valamint a 6. cikk (2) bekezdésében meghatározott hatáskörökkel rendelkezzenek.”

16 Ugyanezen irányelv 32. cikke értelmében „[a] tagállamok biztosítják, hogy a dokumentumok, szóbeli nyilatkozatok, elektronikus üzenetek, kép- vagy hangfelvételek és bármely egyéb, információt tartalmazó tárgy a nemzeti versenyhatóság részéről elfogadható bizonyítéknak minősüljön, függetlenül annak formájától és az információt tároló adathordozó típusától.”

A portugál jog

17 A Constituição da República Portuguesa (a Portugál Köztársaság alkotmánya) „A magánlakás és a kapcsolattartás sérthetetlensége” című 34.º cikkében a következőket írja elő:

„1. A magánlakás, valamint a levelezésnek és a magánjellegű kapcsolattartás egyéb eszközeinek titkossága sérthetetlen.

[…]

4. A büntetőeljárásról szóló törvényben meghatározott eseteket kivéve a hatóságok nem tekinthetnek be a levelezésbe, a távközlésbe vagy a kapcsolattartás bármely más eszközébe.”

18 A 2012. május 8-i lei n.º 19/2012 que aprova o novo regime da concorrência, revogando as Leis n.ºs 18/2003, de 11 de junho, e 39/2006, de 25 de agosto, e procede à segunda alteração à Lei n.º 2/99, de 13 de janeiro (az új versenyjogi szabályozás jóváhagyásáról, a június 11-i 18/2003. sz. és az augusztus 25-i 39/2006. sz. törvény hatályon kívül helyezéséről szóló, valamint a január 13-i 2/99. sz. törvény második módosítását követő 19/2012. sz. törvény; *Diário da República*, 1. sorozat, 89. sz.; a továbbiakban: versenytörvény) 2. cikke a 3. és az 5. bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„3. E törvényt az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatára figyelemmel, az uniós joggal összhangban kell értelmezni, azon versenykorlátozó magatartások esetén is, amelyek nem alkalmasak a tagállamok közötti kereskedelem befolyásolására.

[…]

5. Az [EUMSZ 101. cikk és EUMSZ 102. cikkel] összefüggésben e törvény alkalmazása során tiszteletben kell tartani az uniós jog általános elveit és [a Chartát].”

19 E törvény 18. cikke a következőket írja elő:

„1. Szankcionálási jogkörének gyakorlása során a versenyhatóság szerveinek vagy tisztviselőinek közreműködésével jogosult:

[…]

c) a vállalkozások vagy vállalkozások társulásai helyiségeiben, területein vagy közlekedési eszközeiben iratok és egyéb feljegyzések kivonatainak felkutatására, vizsgálatára, begyűjtésére és lefoglalására, azok adathordozójától függetlenül, amennyiben e tevékenységek bizonyíték megszerzéséhez szükségesek;

[…]

2. Az előző bekezdés c) és d) pontjában foglalt intézkedések foganatosításához az illetékes igazságügyi hatóság engedélye szükséges.

[…]”

20 Az említett törvény 20. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a dokumentumok lefoglalását – azok jellegétől vagy az adathordozójuktól függetlenül – az igazságügyi hatóság határozata engedélyezi, rendeli el vagy hagyja jóvá.

21 Ugyanezen törvény 20. cikkének (6) bekezdése előírja, hogy a banktitok hatálya alá tartozó iratok bankokban vagy más hitelintézetekben történő lefoglalásához vizsgálóbíró előzetes engedélye szükséges.

22 A versenytörvény 21. cikkének eredeti szövege a következő volt:

„A 18. cikk 1. bekezdésének c) és d) pontjában, a 19. cikkben és a 20. cikkben előírt intézkedések engedélyezésére a versenyhatóság székhelye szerinti bíróság melletti ügyészség vagy – kifejezett előírás esetén – ugyanazon bíróság vizsgálóbírója jogosult.”

23 A 2022. augusztus 17-i lei n.º 17/2022-vel (17/2022. sz. törvény) módosított versenytörvény 21. cikke a következőket írja elő:

„A 18. cikk 1. bekezdésének a)–d) pontjában, a 19. cikkben és a 20. cikkben előírt intézkedések engedélyezésére a [versenyhatóság] székhelye szerinti bíróság melletti illetékes igazságügyi hatóság jogosult.”

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

24 A versenyhatóság több gazdasági ágazatban vizsgálatot indított Portugáliában annak megállapítása céljából, hogy fennállnak-e a többek között az EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikkel ellentétes versenyellenes magatartások. E vizsgálatok konkrétan a nemzeti egészségügyi rendszerhez tartozó kórházak részére nyújtott teleradiológiai szolgáltatások nyújtása során áremelést végrehajtó vállalkozások közötti esetleges összehangolt magatartásra (C-258/23. sz. ügy), a Covid19-tesztekért a portugál közegészségügyi hatóságoktól kért árakra vonatkozó potenciális kartellre (C-259/23. sz. ügy), valamint a pénzforgalmi adatfeldolgozás területén fennálló erőfölénnyel való visszaélés gyanújára (C-260/23. sz. ügy) vonatkoztak.

25 Ezek keretében a versenyhatóság úgy ítélte meg, hogy az IMI – Imagens Médicas Integradas S. A. és a Synlabhealth II S. A., valamint az SIBS-csoport (a továbbiakban: az alapeljárások felperesei) helyiségeiben helyszíni vizsgálatokat kell lefolytatni a bizonyítékok vizsgálata, összegyűjtése és lefoglalása céljából. Az illetékes igazságügyi hatósághoz – azaz a portugál ügyészséghez – intézett, az e vizsgálatok elvégzéséhez szükséges előzetes engedély iránti kérelmeknek ez utóbbi helyt adott.

26 Az ügyészség által kibocsátott végzések értelmében a versenyhatóság jogosult egyrészt lefoglalni a versenyellenes magatartásokhoz közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó összes dokumentumot, különösen a különböző szervezeti szintek közötti információcserére és a vállalkozások üzletpolitikájával kapcsolatos döntések előkészítésére szolgáló elektronikus leveleket és belső dokumentumokat, másrészt pedig megvizsgálni az azokban foglalt információkat és másolatot készíteni azokról. Ami konkrétan az IMI-vel és a Synlabhealth II-vel szemben tervezett vizsgálati

intézkedéseket illeti, e végzések kizárták a bizonyítékok egészségügyi ellátás nyújtására és az orvosi titoktartás hatálya alá tartozó dokumentumok archiválására szolgáló helyiségekben történő lefoglalását.

27 Az alapeljárások felpereseinek helyiségeiben 2021 januárja és 2022 márciusa között folytatott helyszíni vizsgálatok során a versenyhatóság megvizsgálta e vállalkozások alkalmazottainak elektronikus leveleit, és lefoglalta a vizsgálatai szempontjából relevánsnak tekintett informatikai fájlokat. Így 1405, 731, illetve 10 797 fájlt foglalt le.

28 Az említett vállalkozások vitatták e helyszíni vizsgálatok jogszerűségét a Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (versenyjogi, szabályozási és felügyeleti bíróság, Portugália) előtt, amely a kérdést előterjesztő bíróság.

29 E bíróság rámutat arra, hogy a versenytörvény a dokumentumok adathordozójától függetlenül felhatalmazza a versenyhatóságot azok lefoglalására, ha az ügyészség előzetesen engedélyezte a lefoglalást. Az említett bíróság arra is rámutat, hogy a versenytörvény 20. cikke értelmében csak bizonyos esetekben szükséges előzetes bírósági engedély, nevezetesen akkor, ha az engedély természetes személy otthonában, bankban, ügyvédi irodában vagy orvosi rendelőben folytatandó helyszíni vizsgálatra irányul.

30 Ugyanezen bíróság szerint e törvény rendelkezései a büntetőjog alapját képező logikába illeszkednek, vagyis akkor szükséges vizsgálóbíró közreműködése, ha a bizonyítékszerzés módja sértheti az alapvető jogokat, míg más esetekben elegendő, ha a helyszíni vizsgálatot illetékes igazságügyi hatóságként az ügyészség engedélyezi.

31 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság mindenekelőtt megjegyzi, hogy az e területen hatáskörrel rendelkező portugál bíróságok ítélkezési gyakorlata szerint a versenyellenes magatartások fennállásának vizsgálata céljából valamely vállalkozásnál végzett helyszíni vizsgálat nem sértheti az alapvető jogokat. Közelebbről, e vállalkozás alkalmazottainak üzenetei nem minősíthetők a Charta 7. cikke által védett „kapcsolattartásnak”, amennyiben azokat e vállalkozás funkcionális postafiókjain keresztül továbbítják.

32 E bíróság ezt követően az 1/2003 rendeletnek a Bizottság vizsgálati jogköreire vonatkozó rendelkezéseire hivatkozik. Megjegyzi, hogy e rendelet 20. cikke értelmében a Bizottság a vállalkozásokkal és a vállalkozások társulásaival kapcsolatos minden szükséges helyszíni vizsgálatot lefolytathat, és ennek keretében megvizsgálja az „üzletmenethez kapcsolódó” könyveket és más „feljegyzéseket”, függetlenül attól, hogy milyen eszközön tárolják ezeket. Az említett rendelet 21. cikke értelmében más helyiségekben, például a vállalkozások igazgatóinak, vezetőinek és egyéb dolgozóinak otthonában is folytatható helyszíni vizsgálat, de ahhoz az illetékes igazságügyi hatóság előzetes engedélye szükséges. Ezenkívül ugyanezen rendelet (26) preambulumbekezdése a vállalkozások elektronikus üzeneteiben található dokumentumokat „üzleti nyilvántartásoknak” minősíti.

33 A kérdést előterjesztő bíróság továbbá a tagállami versenyhatóságok jogköreiről szóló 2019/1 irányelvre hivatkozik. Ezen irányelv (30) és (32) preambulumbekezdéséből, valamint 6. cikkéből az következik, hogy lehetővé kell tenni e hatóságok számára, hogy a vizsgálati cselekmény hatálya alá tartozó vállalkozásra vonatkozó minden információt beszerezhessenek, függetlenül attól, hogy azokat milyen adathordozón tárolják. E célból az említett hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a levelezés valamennyi formáját lefoglalják, így az elektronikus üzeneteket is.

34 E bíróság egyébiránt rámutat arra, hogy a 2. cikkének 3. és 5. bekezdése értelmében a versenytörvényt az uniós joggal összhangban kell értelmezni, még az olyan versenyellenes magatartások esetén is, amelyek nem lehetnek hatással a tagállamok közötti kereskedelemre. Ezenkívül ez utóbbi rendelkezések alkalmazási körében e törvényt a Chartával összhangban kell alkalmazni.

35 Végül az említett bíróság arra hivatkozik, hogy a jelen ügyekben szóban forgó dokumentumok a vizsgálati intézkedésekkel érintett vállalkozások üzleti tevékenységére vonatkoznak. A jelen ügyben minden elektronikus levél intézményi jellegű, mivel e vállalkozások kizárólagos tulajdonát képezik, amelyek a munkavállalókkal fennálló munkaviszony időtartama alatt egyoldalúan előírják munkavállalóik számára e kommunikációs eszköz használatának feltételeit. Ráadásul az említett vállalkozások belső szabályzatainak megfelelően az ilyen elektronikus levelezés funkcionális használatra korlátozódik. Ezért tilos annak személyes, a munkavállaló magánéletének körébe tartozó célokra történő használata.

36 Az alapeljárás felperesei ezzel szemben arra hivatkoznak, hogy alkalmazottaik elektronikus leveleit mint „kapcsolattartást” kell védeni, és az ilyen dokumentumokat nem lehet lefoglalni az EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk által tiltott versenyellenes magatartásokra irányuló vizsgálat keretében. Másodlagosan azt állítják, hogy e levelek lefoglalásához mindenképpen vizsgálóbíró előzetes engedélye szükséges.

37 E körülmények között a Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (vversenyjogi, szabályozási és felügyeleti bíróság) az előtte folyamatban lévő valamennyi jogvitában úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A jelen ügyben folytatott vizsgálat tárgyát képező, elektronikus üzenetben továbbított üzleti iratok [a Charta] 7. cikke értelmében vett »kapcsolattartásnak« minősülnek-e?

2) Ellentétes-e [a Charta] 7. cikkével a vállalkozások vezetői és munkavállalói között elektronikus üzenetben lebonyolított kapcsolattartásból származó üzleti iratok lefoglalása az EUMSZ 101. cikk (korábbi EK 81. cikk) értelmében vett tiltott megállapodások és magatartások vizsgálata során?

3) Ellentétes-e [a Charta] 7. cikkével az ilyen üzleti iratok központi, regionális és helyi szervektől függetlenül eljáró igazságügyi hatóság – a jelen ügyben az ügyészség – előzetes engedélye alapján történő lefoglalása, amely hatóság feladata az állam képviselete, a törvény által meghatározott érdekek védelme, a büntetőeljárásnak a törvényesség elve alapján történő megindítása, valamint a demokratikus jogrendnek [a Portugál Köztársaság] alkotmány[á]ban foglaltakkal összhangban való védelme?”

A Bíróság előtti eljárás

38 2023. június 14-i határozatával a Bíróság elnöke a Bíróság eljárási szabályzata 54. cikkének (2) bekezdése alapján úgy határozott, hogy az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesíti a C-258/23., C-259/23. és C-260/23. sz. ügyeket.

39 2024. március 5-én ezen egyesített ügyeket a Bíróság negyedik tanácsának osztották ki azzal, hogy az tárgyalás nélkül határozzon, de az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésre vonatkozóan indítvány készüljön.

40 Az indítványt 2024. június 20-án ismertették, és ezt követően lezárult az eljárás szóbeli szakasza.

41 2024. október 9-én a Bíróság úgy határozott, hogy az előadó bíró megbízatásának lejárta miatti távozása következtében a jelen egyesített ügyeket új előadó bírónak osztja ki.

42 A Bíróság negyedik tanácsa – mivel többek között úgy ítélte meg, hogy kibővített ítélkező testületnek kell arról a kérdésről határoznia, hogy milyen hatást gyakorol a 2024. október 4-i Bezirkshauptmannschaft Landeck (Mobiltelefonon tárolt személyes adatokhoz való hozzáférésre tette kísérlet) ítélet (C-548/21, EU:C:2024:830) a jelen ügyek mindegyikében előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésre adandó válaszra – az eljárási szabályzat 60. cikkének (3) bekezdése alapján azt kérte, hogy a Bíróság utalja ezeket az ügyeket nagytanács elé.

43 2025. március 18-án a Bíróság úgy határozott, hogy az említett ügyeket a Bíróság nagytanácsa elé utalja, és újból megnyitotta az eljárás szóbeli szakaszát.

Az elfogadhatóságról

44 Az alapeljárás felperesei vitatták a teljes előzetes döntéshozatal iránti kérelmek elfogadhatóságát.

45 Elsőként lényegében arra hivatkoznak, hogy e kérelmek nem felelnek meg az eljárási szabályzat 94. cikkében előírt követelményeknek, és az előterjesztett kérdések nem relevánsak.

46 Legelőször is, a C-258/23. sz. ügyben az IMI úgy véli, hogy a kérdést előterjesztő bíróság nem közölte a Bírósággal az alapügy ténybeli és jogi hátterének megértéséhez szükséges információkat, valamint nem ismertette az ügy által felvetett jogi kérdéseket. Többek között azt állítja, hogy mivel a kérdést előterjesztő bíróság nem tájékoztatta a Bíróságot a Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság, Portugália) 559/2020. sz. ügyben 2023. március 16-án hozott 91/2023. sz. ítéletéről, amelyben ez utóbbi alkotmányellenesnek nyilvánította azt a szabályt, amely szerint a versenyhatóság jogosult az ügyészség hozzájárulásával megnyitott elektronikus levelek megvizsgálására és lefoglalására, nem biztosított, hogy a Bíróság által az előterjesztett kérdésekre adandó válasz a lehető legteljesebb és leghasznosabb lesz. Ezen túlmenően, a C-259/23. sz. ügyben a Synlabhealth II is úgy véli, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem nem említ több, az alapeljárás megértéséhez lényeges tényt, alkalmazandó nemzeti rendelkezéseket, valamint az utóbbiak és az értelmezendő uniós jogi rendelkezések közötti kapcsolatot. Végül a C-260/23. sz. ügyben az SIBS-csoporthoz tartozó társaságok arra hivatkoznak, hogy az előterjesztett kérdések nem relevánsak e jogvita tárgya szempontjából, amelyben a szóban forgó intézkedések jogszerűségét a portugál jogra, nem pedig a Chartára tekintettel kell értékelni.

47 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikk alapján létrehozott együttműködés keretében az alapügyben eljáró és a meghozandó bírósági határozatért felelős nemzeti bíróság kizárólagos feladata, hogy az ügy sajátosságaira tekintettel megítélje mind az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szükségességét az ügydöntő határozat meghozatalához, mind a Bíróság elé terjesztett

kérdések relevanciáját. Következésképpen, ha a feltett kérdések az uniós jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság főszabály szerint köteles határozatot hozni (2023. július 24-i Lin ítélet, C-107/23 PPU, EU:C:2023:606, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

48 Ebből következik, hogy az uniós jogra vonatkozó kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A Bíróság csak akkor tagadhatja meg a nemzeti bíróság által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálását, ha az uniós jog kért értelmezése nyilvánvalóan nincs összefüggésben az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli vagy jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (2023. július 24-i Lin ítélet, C-107/23 PPU, EU:C:2023:606, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 Arra is emlékeztetni kell, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, amelyet immár az eljárási szabályzat 94. cikkének a) és b) pontja is tükröz, az uniós jognak a nemzeti bíróság számára hasznos értelmezéséhez szükséges, hogy a nemzeti bíróság meghatározza az általa előterjesztett kérdések ténybeli és szabályozási hátterét, vagy legalábbis kifejtse azokat a ténybeli feltevéseket, amelyeken e kérdések alapulnak. Ezenfelül az eljárási szabályzat 94. cikkének c) pontja értelmében nélkülözhetetlen, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat tartalmazza azon okok ismertetését, amelyek miatt a kérdést előterjesztő bíróságban kérdés merült fel egyes uniós jogi rendelkezések értelmezésére vagy érvényességére vonatkozóan, valamint azt a kapcsolatot, amelyet az említett bíróság e rendelkezések és az alapeljárásban alkalmazandó nemzeti szabályozás között felállít (2023. december 21-i European Superleague Company ítélet, C-333/21, EU:C:2023:1011, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 Másfelől az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban szolgáltatott információknak nemcsak azt kell lehetővé tenniük, hogy a Bíróság hasznos választ adhasson, hanem azt is, hogy a tagállamok kormányai, valamint az egyéb érdekelt felek az Európai Unió Bíróság alapokmánya 23. cikkének megfelelően benyújthassák észrevételeiket (2023. december 21-i European Superleague Company ítélet, C-333/21, EU:C:2023:1011, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek a jelen esetben elegendő információt tartalmaznak ahhoz, hogy a Bíróság megérthesse mind az alapügyek jogi és ténybeli hátterét, mind pedig az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések jelentését és terjedelmét. Ezenkívül az előterjesztő bíróság pontosította azokat az okokat, amelyek e kérelmek Bíróság elé terjesztésére késztették, valamint azt a kapcsolatot, amely álláspontja szerint az uniós jog, így a Charta e kérelmekben említett rendelkezései és a portugál jog alapjogvitára alkalmazandó rendelkezései között fennáll.

52 E tekintetben az előzetes döntéshozatal iránti kérelmekből kitűnik, hogy azok arra irányulnak, hogy a Bíróság tisztázza a vállalkozások vezetői és alkalmazottai közötti elektronikus levelezésből származó üzleti iratok lefoglalására irányuló intézkedésekkel szemben a Charta 7. cikke által nyújtott védelem terjedelmét egy olyan összefüggésben, amely az uniós jog, és különösen az EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk alkalmazásának körébe tartozik.

53 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmekben említett uniós jogi rendelkezések Bíróság általi értelmezése hatással lesz a kérdést előterjesztő bíróság által lefolytatandó azon vizsgálatra, hogy a bíróság előzetes engedélye hiányában jogszerű-e a dokumentumok versenyhatóság általi lefoglalása.

54 Egyébiránt a Bírósághoz benyújtott írásbeli észrevételek és a tárgyaláson ismertetett felszólalások tartalmából is egyértelműen kitűnik, hogy az érdekelteknek nem okozott nehézséget az előterjesztő bíróság által feltett kérdések ténybeli és jogi hátterének megismerése, a kérdések alapjául szolgáló ténybeli megállapítások jelentésének és jelentőségének megértése, az e bíróság által a kérdések előterjesztésének szükségességét indokoló okok megértése, és végül a kérdésekkel kapcsolatos teljes és hasznos álláspont kialakítása.

55 Az alapeljárások felperesei által előterjesztett első elfogadhatatlansági okot tehát el kell utasítani.

56 Másodszor, a C-259/23. sz. ügyben a Synlabhealth II azt állítja, hogy a jelen ügyben a versenyhatóság túllépte az ügyészség által kibocsátott végzés korlátait, amikor e társaság helyiségeiben helyszíni vizsgálatokat és lefoglalásokat végzett, és e társaságot nem hallgatták meg az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről, ezzel pedig megsértették a portugál jogban előírt eljárási követelményeket, és ezért keresetet nyújtott be az előzetes döntéshozatalra utaló határozattal szemben. Mivel még nem nyert bizonyítást az ügy összes körülménye, a Bíróságnak meg kell tagadnia a határozathozatalt, vagy legalábbis fel kell függesztenie az eljárást a Tribunal da Relação de Lisboa (lisszaboni fellebbviteli bíróság, Portugália) által a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra utaló határozat ellen benyújtott fellebbezés tárgyában történő határozathozatalig. A C-260/23. sz. ügyben az SIBS-csoporthoz tartozó társaságok arra is hivatkoznak, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet olyan időpontban terjesztették elő, amikor az alapeljárás tényállása még nem nyert megállapítást, és még csak nem is vitatták meg azt.

57 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a nemzeti bíróság feladata annak meghatározása, hogy az eljárás mely szakaszában terjessze előzetes döntéshozatali kérdését a Bíróság elé (lásd ebben az értelemben: 2008. július 17-i Coleman ítélet, C-303/06, EU:C:2008:415, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

58 Mivel a Bíróságtól az uniós jog olyan értelmezését kérték, amely nem nyilvánvalóan irreleváns az alapeljárás tényei vagy tárgya vonatkozásában, és mivel rendelkezik az ahhoz szükséges információkkal, hogy hasznos választ adjon a feltett kérdésekre, azokra válaszolnia kell, anélkül hogy a Bíróság maga a kérdést előterjesztő bíróság által vélelmezett tényállást vizsgálná, amelyet utóbb e bíróságnak kell majd felülvizsgálnia, ha az szükségessé válik (lásd ebben az értelemben: 2008. július 17-i Coleman ítélet, C-303/06, EU:C:2008:415, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

59 Következésképpen az alapeljárások alperesei által előterjesztett második elfogadhatatlansági kifogást is el kell utasítani.

60 A fenti megfontolásokra tekintettel az előterjesztő bíróság által feltett kérdések elfogadhatók.

Az ügy érdeméről

61 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a tagállamok eljárását illetően a Charta alkalmazási körét az 51. cikkének (1) bekezdése határozza meg, amelynek értelmében a Charta rendelkezéseinek a tagállamok csak annyiban címzettjei, amennyiben az Unió jogát hajtják végre. Ez a rendelkezés megerősíti a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatát, amely szerint az uniós jogrendben biztosított alapvető jogokat az uniós jog által szabályozott valamennyi helyzetre alkalmazni kell, az ilyen

helyzeteken kívül azonban nem (lásd: 2013. február 26-i Åkerberg Fransson ítélet, C-617/10, EU:C:2013:105, 19. pont; 2025. március 6-i D. K. [Ügyek bírótól való elvétele] ítélet, C-647/21 és C-648/21, EU:C:2025:143, 38. pont).

62 Mivel az alapeljárások a nemzeti versenyhatóság által az EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk megsértése miatt indított vizsgálatok során az alapvető jogok tiszteletben tartásának kérdésére, így tehát az uniós jog végrehajtását érintő helyzetekre vonatkoznak, a Charta rendelkezései alkalmazhatók.

Az első kérdésről

63 Előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Charta 7. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az e cikk értelmében vett „kapcsolattartás” fogalma alá tartoznak a vállalkozás alkalmazottai és vezetői között annak levelezési rendszerén keresztül váltott, üzleti tevékenységhez kapcsolódó elektronikus levelek.

64 Pontosítani kell ugyanis, hogy bár a kérdést előterjesztő bíróság a „levelezés” fogalmát említette, e cikkben a „kapcsolattartás” fogalma szerepel. Amint az az Alapjogi Chartához fűzött magyarázatokból (HL 2007. C 303., 17. o.) kitűnik, a technikai fejlődésre figyelemmel a „levelezés” szót a „kapcsolattartás” szó váltotta fel.

65 A Charta 52. cikkének (3) bekezdése értelmében, amennyiben a Charta olyan jogokat tartalmaz, amelyek megfelelnek az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én aláírt egyezményben (kihirdette: az 1993. évi XXXI. törvény; a továbbiakban: EJEE) biztosított jogoknak, akkor e jogok tartalmát és terjedelmét azonosnak kell tekinteni azokéval, amelyek az említett egyezményben szerepelnek. Ez a rendelkezés azonban nem akadályozza meg azt, hogy az Unió joga kiterjedtebb védelmet nyújtson.

66 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Chartának a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogra vonatkozó 7. cikke az EJEE 8. cikkének (1) bekezdésében biztosított jogoknak megfelelő jogokat tartalmaz. A Charta 52. cikke (3) bekezdésének megfelelően tehát az említett 7. cikk tartalmát és terjedelmét azonosnak kell tekinteni azzal, amellyel az EJEE 8. cikkének az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélkezési gyakorlata által értelmezett (1) bekezdése rendelkezik (lásd ebben az értelemben: 2010. október 5-i McB. ítélet, C-400/10 PPU, EU:C:2010:582, 53. pont; 2011. november 15–i Dereci és társai ítélet, C-256/11, EU:C:2011:734, 70. pont; 2015. december 17–i WebMindLicenses ítélet, C-419/14, EU:C:2015:832, 70. pont).

67 Márpedig az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az üzleti helyiségekben folytatott kapcsolattartás – a lakóhelyen folytatotthoz hasonlóan – az EJEE 8. cikkében szereplő „magánélet” és „levelezés” fogalma alá tartozhatnak. Az Emberi Jogok Európai Bírósága pontosította, hogy annak meghatározása érdekében, hogy e fogalmak alkalmazhatók-e, a magánélet védelmével és tiszteletben tartásával kapcsolatos észszerű elvárás fontos, de nem szükségszerűen döntő szempont (lásd: EJEB, 2017. szeptember 5., Bărbulescu kontra Románia, CE:ECHR:2017:0905JUD006149608, 73. §, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

68 Így, mivel a távközlés lehallgatása az EJEE 8. cikkének (1) bekezdésében biztosított jog gyakorlásába való beavatkozásnak minősül, egyben a Charta 7. cikkében biztosított, megfelelő jog gyakorlása korlátozásának is minősül (2015. december 17-i WebMindLicenses ítélet, C-419/14, EU:C:2015:832, 71. pont).

69 A Bíróság már kimondta, hogy ugyanez vonatkozik az elektronikus levelek természetes személyek üzleti és kereskedelmi helyiségeiben vagy jogi személyek helyiségeiben való házkutatás során történő lefoglalására, amely szintén az EJEE 8. cikkében biztosított jog gyakorlásába való beavatkozásnak minősül (2015. december 17-i WebMindLicenses ítélet, C-419/14, EU:C:2015:832, 72. pont).

70 Egyébiránt, amint arra a főtanácsnok a 2024. június 20-án ismertetett indítványának 31. pontjában rámutatott, az elektronikus leveleknek az EJEE 8. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „levelezésnek”, és így a Charta 7. cikke értelmében vett „kapcsolattartásnak” való minősítése független attól a körülménytől, hogy e leveleket a címzett már megkapta-e, olvasta-e, vagy sem, törölte-e, a közlésre üzleti helyiségekből vagy berendezésekről került-e sor (EJEB, 2024. január 11., Arregui kontra Spanyolország, CE:ECHR:2024:0111JUD004254118, 31. §, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), vagy üzleti e-mail-rendszeren keresztül (EJEB, 2007. április 3., Copland kontra Egyesült Királyság ítélet, CE:ECHR:2007:0403JUD006261700, 41. és 42. §), a feladó vagy a címzett címe jogi személyé-e (EJEB, 2013. március 14., Bernh Larsen Holding AS és társai kontra Norvégia ítélet, CE:ECHR:2013:0314JUD002411708, 106. §), vagy akár attól, hogy tartalmuk magánjellegű-e, vagy sem (EJEB, 1992. december 16., Niemietz kontra Németország, CE:ECHR:1992:1216JUD001371088, 32. § vége).

71 Így az a tény, hogy az elektronikus levél formáját vagy tartalmát tekintve „üzleti tevékenységhez kapcsolódónak” minősíthető, nem teszi lehetővé, hogy ne részesülhessen a Charta 7. cikkében a kapcsolattartás számára biztosított védelemben. E tekintetben a 2017. szeptember 5-i Bărbulescu kontra Románia ítéletében (CE:ECHR:2017:0905JUD006149608, 74. §) – amely egy olyan ügyre vonatkozott, amelyben hivatali számítógépről küldtek magánüzeneteket – az Emberi Jogok Európai Bírósága pontosította, hogy a munkáltató által megállapított azon szabály, amely előírja a munkavállalók számára, hogy tartózkodjanak a munkahelyükön minden magáncélú tevékenységtől, és megtiltja számukra, hogy a vállalkozás erőforrásait személyes célokra használják fel, nem releváns az EJEE 8. cikk (1) bekezdése értelmében vett „kapcsolattartásnak” való minősítés szempontjából.

72 Végül e védelem kiterjed az ilyen üzleti jellegű elektronikus levelek forgalma által generált személyes adatokra is, amelyeket a Charta 8. cikke szintén védelemben részesít (EJEB, 2007. október 16., Wieser és Bicos Beteiligungen GmbH kontra Ausztria, CE:ECHR:2007:1016JUD007433601, 45. §).

73 A fentiekből következően a Charta 7. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az e cikk értelmében vett „kapcsolattartás” fogalma alá tartoznak a vállalkozás alkalmazottai és vezetői között a vállalkozás levelezési rendszerén keresztül váltott, üzleti tevékenységhez kapcsolódó elektronikus levelek.

A második és a harmadik kérdésről

74 Az együttesen vizsgálandó második és harmadik kérdésével az előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy a Charta 7. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes a vállalkozás alkalmazottai és vezetői között váltott, üzleti tevékenységhez kapcsolódó elektronikus leveleknek a versenyhatóság által az EUMSZ 101. vagy EUMSZ 102. cikk megsértésére vonatkozó vizsgálat keretében végzett helyszíni vizsgálat során történő lefoglalása, amelyet a portugál ügyészséghez hasonló olyan igazságügyi hatóság előzetesen engedélyezett, amelynek feladata többek között a közérdek nevében a büntetőeljárás megindítása, valamint a demokratikus jogrend védelme.

75 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködés keretében a Bíróság feladata, hogy az előterjesztő bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Erre tekintettel a Bíróságnak adott esetben át kell fogalmaznia az elé terjesztett kérdéseket. Ezenkívül a Bíróság figyelembe vehet olyan uniós jogi normákat, amelyekre a nemzeti bíróság kérdéseiben nem hivatkozott (1986. március 20-i Tissier ítélet, 35/85, EU:C:1986:143, 9. pont; 2024. október 4-i Bezirkshauptmannschaft Landeck [Mobiltelefonon tárolt személyes adatokhoz való hozzáférésre tett kísérlet] ítélet, C-548/21, EU:C:2024:830, 60. pont).

76 Az a körülmény ugyanis, hogy valamely nemzeti bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést formálisan bizonyos uniós jogi rendelkezésekre hivatkozva fogalmazta meg, nem akadálya annak, hogy a Bíróság megadja e bíróság számára az uniós jog értelmezésének minden olyan elemét, amely hasznos lehet az utóbbi előtt folyamatban lévő ügy eldöntéséhez, akár hivatkozott ezekre a kérdéseinek megfogalmazásában, akár nem. E tekintetben a Bíróságnak kell a nemzeti bíróság által szolgáltatott információk összessége, és különösen az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása alapján meghatározni az uniós jog azon rendelkezéseit, amelyeknek az értelmezése a jogvita tárgyára figyelemmel szükséges (2024. október 4-i Bezirkshauptmannschaft Landeck [Mobiltelefonon tárolt személyes adatokhoz való hozzáférésre tett kísérlet] ítélet, C-548/21, EU:C:2024:830, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

77 A jelen ügyben a második és harmadik kérdésével az előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy jogszerű-e az, ha a vállalkozás alkalmazottai és vezetői között váltott elektronikus leveleket a versenyhatóság az EUMSZ 101. vagy EUMSZ 102. cikk megsértése miatt indított vizsgálat keretében e vállalkozás üzleti vagy kereskedelmi helyiségeiben folytatott helyszíni vizsgálat során lefoglalja. E bíróság konkrétan arra vár választ, hogy az ilyen lefoglalást engedélyezheti-e olyan igazságügyi hatóság, mint a portugál ügyészség, vagy ahhoz mindenképpen bíróság előzetes engedélye szükséges.

78 Bár a kérdést előterjesztő bíróság csupán a Charta 7. cikkének értelmezését kéri a Bíróságtól, amely mindenki számára elismeri a magán- és családi életének, otthonának és kapcsolattartásának tiszteletben tartásához való jogot, ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy az alapügyben szóban forgó lefoglalással érintett dokumentumok nemcsak a 7. cikk értelmében vett „kapcsolattartásra”, hanem a Charta 8. cikke által védett személyes adatokra is vonatkozhatnak. Az ugyanis, hogy a megszerzett információk üzleti tevékenységhez kapcsolódnak tartoznak, nem zárja ki azok személyes adatoknak való minősítését (lásd ebben az értelemben: 2025. április 3-i Ministerstvo zdravotnictví [Jogi személy képviselőjére vonatkozó adatok] ítélet, C-710/23, EU:C:2025:231, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

79 E tekintetben arra is emlékeztetni kell, hogy a személyes adatok védelméhez való jog szorosan kapcsolódik a Charta 7. cikkében biztosított, a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való joghoz, kiegészíti azt (lásd ebben az értelemben: 2010. november 9-i Volker und Markus Schecke és Eifert ítélet, C-92/09 és C-93/09, EU:C:2010:662, 47. pont; 2025. december 18-i Storstockholms Lokaltrafik ítélet, C-422/24, EU:C:2025:980, 40. pont).

80 E körülmények között ahhoz, hogy a kérdést előterjesztő bíróság számára hasznos választ lehessen adni, át kell fogalmazni az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második és harmadik kérdést, és meg kell állapítani, hogy azokkal e bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Charta 7. és 8. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes a nemzeti versenyhatóság által az EUMSZ 101. vagy

EUMSZ 102. cikk megsértésével gyanúsított vállalkozások üzleti vagy kereskedelmi helyiségeiben folytatott helyszíni vizsgálat során a vállalkozás alkalmazottai és vezetői között váltott elektronikus levelek előzetes bírósági engedély nélkül lefoglalása.

81 A Charta által elismert jogok terjedelmét illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 7. és 8. cikkében biztosított alapvető jogok nem korlátlan jogosultságokat jelentenek, hanem azokat a társadalomban betöltött szerepük alapján kell megítélni (2022. június 21-i Ligue des droits humains ítélet, C-817/19, EU:C:2022:491, 112. pont; 2022. november 22-i Luxembourg Business Registers ítélet, C-37/20 és C-601/20, EU:C:2022:912, 45. pont).

82 A Charta 52. cikkének (1) bekezdése ugyanis kimondja, hogy a benne foglalt jogok, így a 7. és 8. cikkében foglalt jogok gyakorlása korlátozható, feltéve hogy e korlátozást törvény írja elő, és arra az említett jogok és szabadságok lényeges tartalmának, valamint az arányosság elvének tiszteletben tartásával kerül sor, az elengedhetetlen, és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja (2010. november 9-i Volker und Markus Schecke és Eifert ítélet, C-92/09 és C-93/09, EU:C:2010:662, 50. pont; 2022. december 8-i Google [Állítólagosan valótlan tartalomra mutató linkek törlése] ítélet,C-460/20, EU:C:2022:962, 57. pont).

83 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az elektronikus leveleknek valamely természetes személy üzleti vagy kereskedelmi helyiségeiben, vagy egy gazdasági társaság helyiségeiben folytatott helyszíni vizsgálatok során történő lefoglalása a Charta 7. cikkében biztosított magánélethez való jog gyakorlása korlátozásának minősül (lásd ebben az értelemben: 2015. december 17-i WebMindLicenses ítélet, C-419/14, EU:C:2015:832, 72. pont).

84 Továbbá, ami a vállalkozás vezetői és alkalmazottai között folytatott elektronikus levelezést, valamint az ezen levelekből származó üzleti iratokat illeti, nyilvánvaló, hogy mivel ezek az elektronikus levelek és iratok személyes adatokat is tartalmazhatnak, a nemzeti versenyhatóság által a vizsgálat során történő lefoglalás a Charta 8. cikkében biztosított jog gyakorlása korlátozásának minősül.

85 Ilyen korlátozásra ennélfogva csak akkor kerülhet sor, ha azt törvény írja elő, arra e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával kerül sor, ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket szolgál, és tiszteletben tartja az arányosság elvét.

86 Ami először is a törvényesség elvének tiszteletben tartására vonatkozó követelményt illeti, az a jelen ügyben teljesül. Meg kell ugyanis állapítani, hogy nem vitatott, hogy az alapeljárásokban érintett intézkedések a versenytörvény 18–21. cikkén alapulnak, amelyek többek között feljogosítják a versenyhatóságot az EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk megsértésével gyanúsított vállalkozások helyiségeiben „az iratok és egyéb feljegyzések kivonatainak felkutatására, vizsgálatára, begyűjtésére és lefoglalására, azok adathordozójától függetlenül, amennyiben e tevékenységek a bizonyíték megszerzéséhez szükségesek.”

87 Másodszor, ami a Charta 7. és 8. cikkében biztosított alapvető jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartását illeti, meg kell jegyezni, hogy bár az alapeljárásokban szereplőkhöz hasonló, a dokumentumok keresésére és lefoglalására irányuló intézkedések hozzáférést biztosítanak a Charta 7. cikke értelmében vett kapcsolattartáshoz, azok kizárólag a vizsgálatnak a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatban meghatározott tárgyával összefüggő elektronikus levelek és levelezési rendszerek tartalmához való hozzáférésre irányulnak. Ezenkívül ezek az intézkedések az érintett vállalkozások hivatali levelezési rendszerein keresztül váltott elektronikus levelekre,

valamint az e vállalkozások által alkalmazott természetes személyek dokumentumaira és személyes adataira irányulnak, amelyek főszabály szerint e természetes személyek szakmai életének szempontjaira korlátozódnak, kizárva az e 7. cikk értelmében vett magán- és családi életükre vonatkozó információkat.

88 Egyébiránt a vizsgálat alatt álló vállalkozás vezetői és alkalmazottai között váltott, üzleti tevékenységhez kapcsolódó levelezés lefoglalása főszabály szerint nem vonja maga után sem a személyes adatok korlátlan gyűjtését, sem pedig az azokhoz való általános hozzáférést, mivel ennek során az adatgyűjtés azokra az adatokra korlátozódik, amelyek a versenyhatóság vizsgálatának megindításával érintett versenyellenes magatartásokhoz kapcsolódnak. Ezenkívül az említett adatok nem használhatók fel az e magatartások azonosításától eltérő célokra. Ebből következik, hogy amennyiben az uniós jog releváns rendelkezéseinek, köztük a GDPR-nak a tiszteletben tartása mellett a nemzeti jogszabály meghatározza a gyűjtött adatok kezelésének céljait, és szabályokat állapít meg ezen adatkezelésre vonatkozóan, beleértve ezen adatok megőrzését és továbbítását is, az alapeljárásokban szóban forgó elektronikus levelek lefoglalása nem tekinthető úgy, hogy sértheti a Charta 8. cikkének lényeges tartalmát.

89 E körülmények között – a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatokra is figyelemmel – az alapeljárásokban említett dokumentumok lefoglalása nem sérti a Charta 7. és 8. cikkében biztosított alapvető jogok lényeges tartalmát.

90 Harmadszor, ami azt a kérdést illeti, hogy a jelen ügyben e beavatkozások az Unió által elismert, a Charta 52. cikkének (1) bekezdése értelmében vett általános érdekű célkitűzésnek felelnek-e meg, meg kell állapítani, hogy amikor a nemzeti versenyhatóságok helyszíni vizsgálatokat folytatnak, továbbá levelezéseket, valamint más iratokat és adathordozókat foglalnak le az EUMSZ 101. vagy EUMSZ 102. cikknek az 1/2003 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése és 5. cikke alapján történő alkalmazásakor, céljuk az e rendelkezésekkel ellentétes magatartások felderítése. A nemzeti versenyhatóságok vizsgálati jogköre így arra irányul, hogy lehetővé tegye e hatóságok számára feladatuk ellátását, amely a közös piacon a versenyszabályok alkalmazásának biztosításából áll, és e szabályok szerepe az, hogy megakadályozzák a versenynek a közérdek, az egyéni vállalkozások és a fogyasztók kárára történő torzulását, és ily módon járulnak hozzá az Unión belül a gazdasági jólét biztosításához (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2002. október 22-i Roquette Frères ítélet, C-94/00, EU:C:2002:603, 42. pont).

91 Amint az az EUM-Szerződéshez és az EU-Szerződéshez csatolt, a belső piacról és a versenyről szóló (27.) jegyzőkönyvből lényegében kitűnik, az EUSZ 3. cikkben és az EUMSZ 26. cikk (2) bekezdésében meghatározott belső piac olyan rendszert jelent, amely biztosítja az e piac működéséhez elengedhetetlen torzulásmentes versenyt (lásd ebben az értelemben: 2011. február 17-i TeliaSonera Sverige ítélet, C-52/09, EU:C:2011:83, 20. pont; 2022. március 22-i bpost ítélet, C-117/20, EU:C:2022:202, 46. pont; 2022. március 22-i Nordzucker és társai ítélet, C-151/20, EU:C:2022:203, 51. pont). E tekintetben alapvető fontosságú a nemzeti versenyhatóságok szerepe e rendszer hatékonysága, valamint az – állandó ítélkezési gyakorlat szerint közrendi rendelkezéseknek minősülő – EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk végrehajtásához való hozzájárulásuk szempontjából (lásd ebben az értelemben: 2023. december 21-i International Skating Union kontra Bizottság ítélet, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, 192. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A torzulásmentes verseny biztosítását tehát a Charta 52. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, az Unió által elismert általános érdekű célkitűzésnek tekinteni.

92 Negyedszer, ami az arányosság elvének tiszteletben tartását illeti, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azon intézkedések arányossága, amelyek a Charta 7. és 8. cikkében biztosított jogokba való beavatkozást eredményeznek, megköveteli nemcsak az ezen intézkedések alkalmasságára és szükségességére, hanem azoknak az elérni kívánt célhoz viszonyított arányosságára vonatkozó feltétel tiszteletben tartását is (2022. november 22-i Luxembourg Business Registers ítélet, C-37/20 és C-601/20, EU:C:2022:912, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

93 A Chartában rögzített jogok és szabadságok esetleges korlátozásainak a feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozódniuk, azzal, hogy amikor több, a követett jogszerű célok elérésére alkalmas intézkedés közötti választásra van lehetőség, a legkevésbé korlátozó jellegűt kell igénybe venni. Ezenkívül a közérdekű célokat nem lehet annak figyelembevétele nélkül megvalósítani, hogy azokat nem vetik össze a szóban forgó intézkedéssel érintett alapvető jogokkal, mivel el kell végezni egyrészről a közérdekű cél, másrészről pedig a szóban forgó jogok közötti kiegyensúlyozott mérlegelést annak biztosítása érdekében, hogy az ezen intézkedéssel okozott hátrányok ne legyenek aránytalanok az elérni kívánt célokhoz képest. A Charta 7. és 8. cikkében biztosított jogokat érintő korlátozás igazolásának lehetőségét tehát az ilyen korlátozással járó beavatkozás súlyosságának felmérésével, valamint annak ellenőrzésével kell értékelni, hogy az e korlátozás által elérni kívánt közérdekű cél jelentősége arányban áll-e a beavatkozás súlyosságával (2022. november 22-i Luxembourg Business Registers ítélet, C-37/20 és C-601/20, EU:C:2022:912, 64. pont; 2022. december 8-i Orde van Vlaamse Balies és társai ítélet, C-694/20, EU:C:2022:963, 41. pont).

94 Az arányosság követelményének teljesüléséhez továbbá a beavatkozást előíró, szóban forgó szabályozásnak ezenkívül egyértelmű és pontos szabályokat kell tartalmaznia az általa előírt intézkedések hatálya és alkalmazása vonatkozásában, és minimális követelményeket kell előírnia annak érdekében, hogy az érintettek elegendő olyan biztosítékkal rendelkezzenek, amely lehetővé teszi személyes adataiknak a visszaélések veszélyeivel szembeni hatékony védelmét. Meg kell jelölnie különösen, hogy milyen körülmények között és milyen feltételekkel hozható meg a személyes adatok kezelését előíró intézkedés, biztosítva ezáltal, hogy a beavatkozás a feltétlenül szükséges mértékre korlátozódjék (lásd ebben az értelemben: 2022. november 22-i Luxembourg Business Registers ítélet, C-37/20 és C-601/20, EU:C:2022:912, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

95 A jelen ügyben először is a nemzeti versenyhatóságok vizsgálati jogköre, valamint az elektronikus levelek, iratok és egyéb üzleti adatok lefoglalása az EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk által tiltott versenyellenes magatartások fennállásának felderítésére irányul, következésképpen alkalmas arra, hogy hozzájáruljon a belső piacon a torzulásmentes verseny megőrzésére irányuló, a jelen ítélet 91. pontjában említett általános érdekű célkitűzés megvalósításához. E célkitűzés jelentősége igazolhatja a Charta 7. és 8. cikkében biztosított jogokba való beavatkozást.

96 Másodszor, a szükségesség követelményét illetően emlékeztetni kell arra, hogy e követelmény akkor teljesül, ha a szóban forgó adatkezelés által elérni kívánt cél más, az érintett személyek alapvető jogait, különösen a Charta 7. és 8. cikkében biztosított, a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való jogot kevésbé sértő eszközökkel észszerű módon és hasonló hatékonysággal nem érhető el (2023. január 26-i Ministerstvo na vatreshnite raboti [A biometrikus és genetikai adatok rendőrség általi nyilvántartásba vétele] ítélet, C-205/21, EU:C:2023:49, 126. pont; 2024. október 4-i Bezirkshauptmannschaft Landeck [Mobiltelefonon tárolt személyes adatokhoz való hozzáférésre tett kísérlet] ítélet, C-548/21, EU:C:2024:830, 88. pont).

97 E tekintetben nyilvánvaló, hogy az EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikkbe ütköző versenyellenes magatartásokkal szembeni fellépésre és azok felderítésére nem áll rendelkezésre más, ugyanolyan hatékony, a kapcsolattartás tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való jogot kevésbé sértő eszköz, amely megfelelő alternatívája lenne a versenyhatóság által végzett helyszíni vizsgálati intézkedésekkel érintett vállalkozás vezetői és alkalmazottai között váltott elektronikus levelekből származó dokumentumok lefoglalásának.

98 Amint azt a főtanácsnok 2025. október 23-án ismertetett indítványának 21. pontjában lényegében hangsúlyozta, az üzleti tevékenységhez kapcsolódó elektronikus levelezés képezi a versenyhatóságok rendelkezésére álló egyik fő forrást annak érdekében, hogy felderítsék a versenyellenes magatartás fennállását a belső piacon. A versenyhatóság azon joga, hogy az összes elektronikus levélről másolatot készítsen, így e hatóság ellenőrzési jogkörének részét képezi (lásd analógia útján, az 1/2003 rendelet 20. cikke (2) bekezdésének b) pontjában a Bizottságra ruházott hatáskört illetően: 2020. július 16-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítélet, C-606/18 P, EU:C:2020:571, 63. pont). E tekintetben a 2019/1 irányelv 32. cikke az elektronikus üzeneteket a nemzeti versenyhatóság részéről elfogadható bizonyítékok közé sorolja. Ha főszabály szerint megfosztanák e hatóságokat az ilyen, az üzleti tevékenységhez kapcsolódó elektronikus levelezés lefoglalására vonatkozó jogkörüktől, az sértené a belső piacon belüli kartellek és erőfölénnyel való visszaélés elleni hatékony küzdelmet, amelyet az EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk megkövetel.

99 Ha azonban a tagállamok úgy ítélik meg, hogy a jogellenes magatartás tárgyi bizonyítékainak beszerzéséhez helyszíni vizsgálatok és lefoglalások szükségesek, a vonatkozó jogszabályaiknak és gyakorlatuknak megfelelő, elegendő biztosítékot kell nyújtaniuk a visszaélések ellen (lásd ebben az értelemben: EJEB, 1993. február 25., Funke kontra Franciaország, CE:ECHR:1993:0225JUD001082884, 57. §; EJEB, 2010. december 21., Société Canal Plus és társai kontra Franciaország, CE:ECHR:2010:1221JUD002940808, 54. § vége).

100 Harmadszor, ami a Charta 7. és 8. cikkében biztosított jogok gyakorlásának az elektronikus levelek lefoglalásából eredő korlátozása arányos jellegét illeti, azt abban az összefüggésben kell értékelni, amelybe az ilyen korlátozás illeszkedik, minden egyes esetben mérlegelve az adott ügy valamennyi releváns körülményét (lásd ebben az értelemben: 2024. október 4-i Bezirkshauptmannschaft Landeck [Mobiltelefonon tárolt személyes adatokhoz való hozzáférésre tett kísérlet] ítélet, C-548/21, EU:C:2024:830, 89. pont).

101 Ami a versenyhatóság által folytatott helyszíni vizsgálatok során foganatosított lefoglalásokból eredő korlátozást illeti, e körülmények közé tartozik többek között az, hogy a szóban forgó alapvető jog gyakorlását mennyire súlyosan korlátozták, és e korlátozás körülményei.

102 Ami az alapügyben szóban forgó szabályozás által – amely az EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikkel ellentétes magatartásokra irányuló vizsgálat során lehetővé teszi elektronikus levelek előzetes bírói engedély nélküli, nemzeti versenyhatóság általi lefoglalását – előidézett korlátozás súlyosságát illeti, meg kell állapítani, hogy az üzleti levelezésnek a nemzeti versenyhatóság általi lefoglalását általában olyan eljárási garanciák szabályozzák, amelyek többek között ezen adatok biztonságának, sértetlenségének és bizalmas jellegének biztosítására irányulnak. Amint arra a főtanácsnok a 2025. október 23-án ismertetett indítványának 33. pontjában rámutatott, a nemzeti versenyhatóságok által lefolytatott minden vizsgálatnak helyszíni vizsgálatot elrendelő, megfelelően megindokolt határozaton kell alapulnia, amelynek az EUM-Szerződésben előírt versenyszabályok vállalkozás általi megsértésének megalapozott gyanúján kell alapulnia. Ami az elektronikus levelek lefoglalását illeti, ha a vizsgálatot kiberkriminalisztikai szoftver segítségével

végzik, a vizsgálat szempontjából releváns üzleti információk keresését megelőző indexálási eljárást a vizsgálat előre megállapított tárgyához képest meghatározott kulcsszavak használatával kell lefolytatni.

103 Ami azon körülményeket illeti, amelyek között a szóban forgó alapvető jog gyakorlásának korlátozása bekövetkezett, emlékeztetni kell arra, hogy főszabály szerint különbséget kell tenni azon helyzet között, amikor a helyszíni vizsgálatot a szóban forgó vállalkozások vagy vállalkozások társulásai üzleti helyiségeiben végzik, és azon helyzet között, amikor a helyszíni vizsgálatot más helyiségekben végzik, ideértve a természetes személyek otthonát is.

104 Bár a magánlakás sérthetetlenségéhez való alapvető jog az uniós jognak immár a Charta 7. cikkében rögzített alapelve, amely cikk az EJEE 8. cikkének felel meg, a közérdekű beavatkozás súlyosabb is lehet, ha az üzleti vagy kereskedelmi helyiségeket vagy tevékenységeket érint (lásd ebben az értelemben: 2015. június 18-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, C-583/13 P, EU:C:2015:404, 19. és 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

105 A versenyhatóságokra ruházott helyszíni vizsgálati jogkör főszabály szerint jól körülhatárolt, mivel nem képezik a helyszíni vizsgálat tárgyát azok az iratok, amelyek nem az üzleti tevékenységhez kapcsolódnak, illetve mivel meghatározza a jogi képviselethez való jogot, valamint az ügyvéd és ügyfele közötti levelezés bizalmas jellegének megőrzését, továbbá a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat indokolásának kötelezettségét és az uniós bíróságok előtti jogorvoslati lehetőséget (lásd ebben az értelemben: 2015. június 18-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, C-583/13 P, EU:C:2015:404, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a nemzeti versenyhatóságok az általuk folytatott vizsgálatok során kötelesek megfelelni többek között a GDPR-nak.

106 Az Emberi Jogok Európai Bíróságának a különösen az EJEE 8. cikkére vonatkozó ítélkezési gyakorlatából továbbá kitűnik, hogy a vállalkozások üzleti helyiségeiben végzett helyszíni vizsgálat esetén a helyszíni vizsgálatra vonatkozó olyan előzetes bírósági engedély hiánya, amely behatárolhatta vagy felülvizsgálhatta volna e vizsgálat lefolytatását, ellensúlyozható az ilyen vizsgálati intézkedés jogszerűségének és szükségességének *de facto* utólagos bírósági felülvizsgálatával, feltéve hogy e felülvizsgálat a szóban forgó ügy sajátos körülményei között hatékony. Ez azt jelenti, hogy az érintett személyek rendelkeznek olyan eszközzel, amely lehetőséget biztosít a vitatott intézkedésnek és a foganatosításának mind ténybeli, mind jogi szempontból hatékony bírósági felülvizsgálatára. Amennyiben már sor került egy szabálytalannak ítélt cselekményre, a rendelkezésre álló jogorvoslatnak vagy jogorvoslatoknak lehetővé kell tenniük, hogy az érintett személy számára megfelelő jóvátételt nyújtsanak (lásd ebben az értelemben: 2023. március 9-i Casino, Guichard-Perrachon és AMC kontra Bizottság ítélet, C-690/20 P, EU:C:2023:171, 38. pont, valamint az Emberi Jogok Európai Bíróságának ott hivatkozott ítélkezési gyakorlata).

107 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a Charta 7. és 8. cikkével kapcsolatban fent kifejtetteknek megfelelően a versenyszabályok végrehajtására vonatkozó uniós jogi rendelkezések nem követelik meg, hogy bíróság adjon előzetes engedélyt az üzleti helyiségekben végzett helyszíni vizsgálathoz. E tekintetben az 1/2003 rendelet 20. cikkének (6) és (7) bekezdése, valamint a 2019/1 irányelv 6. cikkének (3) bekezdése – amely rendelkezések a vállalkozások üzlethelyiségeiben a Bizottság, illetve a nemzeti versenyhatóságok által folytatott helyszíni vizsgálatokra vonatkoznak – még elektronikus levelek lefoglalása esetén sem követelik meg nemzeti bíróság vagy független közigazgatási szerv előzetes engedélyét, hanem e tekintetben a nemzeti jog által megállapított

kötelezettségekre utalnak, amelyek lehetővé teszik, hogy a tagállamok azt írják elő, hogy a nemzeti versenyhatóságok helyszíni vizsgálati jogkörének gyakorlásához igazságügyi hatóság engedélye szükséges.

108 E megfontolások összességéből az következik, hogy a Charta 7. és 8. cikkével főszabály szerint nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amelynek alapján az EUMSZ 101. vagy EUMSZ 102. cikk feltételezett megsértésére irányuló vizsgálat keretében a nemzeti versenyhatóság – anélkül hogy a bíróság előzetes engedélyével rendelkezne – az üzleti vagy kereskedelmi helyiségekben olyan elektronikus leveleket foglalhat le, amelyek tartalma kapcsolódik a helyszíni vizsgálat tárgyához.

109 Mindemellett először is pontosítani kell, hogy a bíróság ilyen előzetes engedélye hiányában – az egyéneknek a Charta 7. és 8. cikkében biztosított jogok közhatalmi szervek általi önkényes megsértésével szembeni védelme érdekében – jogi úton szabályozni és korlátozni kell a szóban forgó intézkedéseket. Így a helyszíni vizsgálat és a lefoglalás is csak akkor egyeztethető össze e rendelkezésekkel, ha a nemzeti jogszabályok és gyakorlat megfelelő és elégséges garanciákat nyújt a visszaélések és az önkényesség ellen (lásd ebben az értelemben: 2015. december 17-i WebMindLicenses ítélet, C-419/14, EU:C:2015:832, 77. pont). Az ilyen garanciáknak a szóban forgó intézkedések teljes körű, utólagos bírósági felülvizsgálatának formájában kell megjelenniük. Amint az a jelen ítélet 106. pontjában felidézett állandó ítélkezési gyakorlatból következik, e felülvizsgálatnak megfelelő jóvátételt kell nyújtania az érintett személyek számára, lehetővé téve az összegyűjtött bizonyítékok elfogadhatóságának értékelését is.

110 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokból kitűnik, hogy a helyszíni vizsgálatokra és a lefoglalásokra nem előzetes engedélyezési eljárás hiányában került sor, mivel azokat egy igazságügyi hatóság, nevezetesen a portugál ügyészség engedélyezte, amely a Portugál Köztársaság alkotmányának megfelelően független a központi, regionális és helyi hatalom más szerveitől, és amelynek feladata többek között a közérdek nevében a büntetőeljárás megindítása, valamint a demokratikus jogrend védelme. Az ezen igazságügyi hatóság által adott engedély a nemzeti versenyhatóság által végzett helyszíni vizsgálatokra és lefoglalásokra vonatkozó, szigorú jogi szabályozás része, különösen azok célszerűségének, időtartamának és tárgyi terjedelmének meghatározását illetően.

111 Így, amennyiben – mint az alapügyben is – az előzetes engedélyt nem bíróság, hanem az ügyészség adta, alapvető fontosságú, hogy ilyen utólagos bírósági felülvizsgálati eljárás álljon az érintett személyek rendelkezésre, és ezen eljárás teljes mértékben megfeleljen a jelen ítélet 106. és 109. pontjában felidézett követelményeknek.

112 Másodszor, fenntartást kell tenni a nem azon vállalkozások tulajdonában lévő mobiltelefonok, számítógépek vagy bármely más digitális adathordozó eszközök lefoglalását eredményező helyszíni vizsgálatok tekintetében, amelyeket e vizsgálat alá vetettek, hanem amelyek természetes személyek, például e vállalkozások vezetőinek és alkalmazottainak tulajdonát képezik.

113 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság jelezte, hogy az alapeljárásokban érintett elektronikus levelezési rendszer „funkcionális használatra korlátozódik”, és annak személyes, a munkavállaló magánéletének körébe tartozó célokra történő használatát a szóban forgó vállalkozások belső szabályzatai „tiltják”. Bár az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek az alkalmazottak elektronikus levelezésében vagy postafiókjában végzett kutatásra utalnak, nem jelölik meg, hogy milyen adathordozókon tárolták a szóban forgó elektronikus leveleket, amelyekhez az ellenőrök hozzáférhettek. A portugál ügyészség által kiadott, „bármely digitális adathordozóra vagy számítógépre” vonatkozó végzés alapján tehát nem zárható ki, hogy az

érintett adathordozók között lehettek olyan mobiltelefonok, számítógépek vagy más adathordozók is, amelyek nem e vállalkozásoknak, hanem azok vezetőinek és alkalmazottainak tulajdonában álltak.

114 Márpedig, ha a versenyhatóság által a vállalkozás üzleti helyiségeiben végzett helyszíni vizsgálatok során az ellenőrök a nem e vállalkozásnak, hanem a vezetőinek és az alkalmazottainak tulajdonában lévő mobiltelefonokat, számítógépeket vagy bármely más digitális adathordozót foglalnak le, az ezen eszközökön szereplő adatokhoz való hozzáférést – adott esetben a zár alá helyezésüket követően – bíróságnak vagy független közigazgatási szervnek kell előzetesen felülvizsgálnia.

115 Mivel ugyanis az ilyen eszközök egyidejűleg magáncélra, illetve üzleti vagy kereskedelmi célokra is használhatók, az azokhoz való hozzáférés az említett eszközök tartalmától függően nemcsak forgalmi és helymeghatározó adatokra vonatkozhat, hanem fényképekre és az ezen eszközön folytatott internetes böngészési előzményekre, sőt az azon folytatott kommunikáció tartalmára is (lásd ebben az értelemben: 2024. október 4-i Bezirkshauptmannschaft Landeck [Mobiltelefonon tárolt személyes adatokhoz való hozzáférésre tett kísérlet] ítélet, C-548/21, EU:C:2024:830, 92. pont).

116 Az ilyen adathalmazhoz való hozzáférés így nagyon pontos következtetések levonását teheti lehetővé az érintett személy magánéletével, így például a mindennapi szokásaival, az állandó vagy ideiglenes tartózkodási helyével, a napi vagy egyéb helyváltoztatásával, a végzett tevékenységeivel, e személy társadalmi kapcsolataival és az általa látogatott társadalmi közegekkel kapcsolatban. Nem zárható ki továbbá, hogy ezen adatok az GDPR 9. cikke értelmében az adatok különleges kategóriáiba tartozzanak. Az ilyen eszközökön tárolt adatokhoz való hozzáférés tehát súlyos, sőt különösen súlyos beavatkozást eredményezhet a Charta 7. és 8. cikkében biztosított alapvető jogokba (lásd ebben az értelemben: 2024. október 4-i Bezirkshauptmannschaft Landeck [Mobiltelefonon tárolt személyes adatokhoz való hozzáférésre tett kísérlet] ítélet, C-548/21, EU:C:2024:830, 93–95. pont).

117 Különösen az arányosság elvének minden egyes konkrét esetben az összes releváns tényező mérlegelése révén történő tiszteletben tartása érdekében lényeges, hogy amennyiben az illetékes nemzeti hatóságoknak a személyes adatokhoz való hozzáférése az érintett személy alapvető jogaiba való súlyos, sőt különösen súlyos beavatkozás kockázatával jár, e hozzáférés valamely bíróság vagy független közigazgatási szerv által végzett előzetes felülvizsgálattól függjön (2024. október 4-i Bezirkshauptmannschaft Landeck [Mobiltelefonon tárolt személyes adatokhoz való hozzáférésre tett kísérlet] ítélet, C-548/21, EU:C:2024:830, 102. pont).

118 Ezen előzetes felülvizsgálathoz az szükséges, hogy az azt elvégezni hivatott bíróság vagy független közigazgatási szerv minden ehhez szükséges hatáskörrel rendelkezzen, és minden szükséges garanciát megadjon a szóban forgó különböző érdekek és jogok összehangolásának biztosítása érdekében. Különösen a versenyhatóság által végzett helyszíni vizsgálatot illetően az ilyen felülvizsgálat megköveteli, hogy az említett bíróság vagy szerv alkalmas legyen arra, hogy megfelelő egyensúlyt teremtsen egyrészt a nyomozás szükségleteihez kapcsolódó jogos érdekek, másrészt az azon személyek magánéletének tiszteletben tartásához és személyes adatainak védelméhez fűződő alapvető jogok között, akiknek az adatait a hozzáférés érinti (lásd ebben az értelemben, analógia útján: 2024. október 4-i Bezirkshauptmannschaft Landeck [Mobiltelefonon tárolt személyes adatokhoz való hozzáférésre tett kísérlet] ítélet, C-548/21, EU:C:2024:830, 103. pont).

119 E tekintetben hozzá kell tenni, hogy főszabály szerint kizárólag a nemzeti jognak kell meghatároznia a beszerzett bizonyítékok elfogadhatóságára vonatkozó szabályokat, azzal a feltétellel azonban, hogy e szabályok nem lehetnek kedvezőtlenek a hasonló jellegű belső jogi esetekre vonatkozókhoz képest (az egyenértékűség elve), és nem tehetik gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézzé az uniós jog által rájuk ruházott jogok gyakorlását (a tényleges érvényesülés elve) (lásd ebben az értelemben: 2020. október 6-i La Quadrature du Net és társai ítélet, C-511/18, C-512/18 és C-520/18, EU:C:2020:791, 222–225. pont).

120 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a Charta 7. és 8. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az EUMSZ 101. vagy EUMSZ 102. cikk megsértésével gyanúsított vállalkozások üzleti vagy kereskedelmi helyiségeiben a nemzeti versenyhatóság által folytatott helyszíni vizsgálat során a vállalkozás alkalmazottai és vezetői között váltott elektronikus levelek előzetes bírósági engedély nélküli lefoglalása, feltéve hogy e hatóság jogköreinek szigorú jogi kerete, valamint a visszaélések és az önkényesség elleni megfelelő és elégséges biztosítékok, különösen a szóban forgó intézkedések teljes körű utólagos bírósági felülvizsgálata biztosított.

A költségekről

121 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

1) Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

az e cikk értelmében vett „kapcsolattartás” fogalma alá tartoznak a vállalkozás alkalmazottai és vezetői között a vállalkozás levelezési rendszerén keresztül váltott, üzleti tevékenységhez kapcsolódó elektronikus levelek.

2) Az Alapjogi Charta 7. és 8. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

azokkal nem ellentétes az EUMSZ 101. vagy EUMSZ 102. cikk megsértésével gyanúsított vállalkozások üzleti vagy kereskedelmi helyiségeiben a nemzeti versenyhatóság által folytatott helyszíni vizsgálat során a vállalkozás alkalmazottai és vezetői között váltott elektronikus levelek előzetes bírósági engedély nélkül lefoglalása, feltéve hogy e hatóság jogköreinek szigorú jogi kerete, valamint a visszaélések és az önkényesség elleni megfelelő és elégséges biztosítékok, különösen a szóban forgó intézkedések teljes körű utólagos bírósági felülvizsgálata biztosított.

Aláírások